

בבא קמא קטו

ר' יוחנן	רב	
הגנב או הלוקח	הגנב	גנב ומכר כלים ואח"כ הוכר הגנב – עם מי הדין?
לפני ייאוש (וכרב חסדא – רצה מזה גובה רצה מזה גובה	לאחר ייאוש	רב יוסף – אין מחלוקת
כרב חסדא	לא כרב חסדא	אביי
שינוי רשות ואח"כ ייאוש אינו קונה	שינוי רשות ואח"כ ייאוש קונה	רב זביד
עדיין יש תקנת השבים כשהוכר הגנב	לוקח שוקל מגנב כי אם ידוע הגנב, אין תקנת השבים	רב פפא

<p>הרי שהיה טעון כדי יין וכדי שמן וראה שהן משתברות, לא יאמר הרי זה תרומה ומעשר על פירות שיש לי בתוך ביתי, ואם אמר - לא אמר כלום! אומרים שהפקיר כשהכל יישפך</p>	<p>זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש, נסדקה חבית של דבש, ושפך זה את יינו והציל את הדבש לתוכו - אין לו אלא שכרו לא אומרים שהפקיר היין כשעקל בית הבד כרוך עליה</p>
--	---

כדא"ר ירמיה: ה"נ כשעקל בית הבד כרוך עליה. ואם אמר - לא אמר כלום,

<p>מי שבא בדרך ומעות בידו ואנס כנגדו, לא יאמר הרי פירות שיש לי בתוך ביתי מחוללים על מעות הללו, ואם אמר - דבריו קיימין! בדיעבד אפשר</p>	<p>הרי שהיה טעון כדי יין וכדי שמן וראה שהן משתברות, לא יאמר הרי זה תרומה ומעשר על פירות שיש לי בתוך ביתי, ואם אמר - לא אמר כלום! אומרים שהפקיר – ובדיעבד אי אפשר</p>
<p>בשיכול להציל <u>קושי</u>: אי בשיכול להציל, לכתחלה אמאי לא <u>תירוצ</u>: בשיכול להציל על ידי הדחק</p>	

קושי על הבנת הברייתא לפי המסקנה הקודמת

<p>הרי שהיו לו עשר חביות של טבל טמא, וראה אחת מהן שנשברה או שנתגלתה, אומר הרי היא תרומת מעשר על תשע חברותיה, ובשמך לא יעשה כן, מפני הפסד כהן! לכתחילה מותר</p>	<p>מי שבא בדרך ומעות בידו ואנס כנגדו, לא יאמר הרי פירות שיש לי בתוך ביתי מחוללים על מעות הללו, ואם אמר - דבריו קיימין! בשיכול להציל - אסור לכתחילה</p>
<p>כשעקל בית הבד כרוך עליה</p>	